

JOSÉ MONTILLA AGUILERA

Ernest Lluch

Maià de Montcal, 21/11/2021

L'any passat recordàvem el 20è aniversari de l'assassinat de l'Ernest, en un acte organitzat conjuntament per la Fundació Ernest Lluch i la Fundació Campalans que tingué lloc al Palau Macaya de Barcelona.

Com han fet ja en Josep M., l'Albert, la Silvia i l'Alícia, tornem a fer-ho aquí, on reposa, a Maià de Montcal, compromesos com estem a preservar la seva memòria.

Fa 21 anys que ens el van arrabassar.

I any rere any, amb tenacitat i respecte, repetim un ritual necessari. No és sobrer ni reiteratiu. És un acte de reconeixement.

Ho fem avui, i ho seguirem fent, sense descans, per explicar als nostres conciutadans i conciutadanes que ETA van matar l'Ernest pel seu coratge i pel seu compromís amb la pau, amb la democràcia i amb el diàleg. També amb el progrés econòmic i la lluita contra les desigualtats.

ETA va voler fer mal.

A ell i a la seva família. Al govern. Als socialistes. Al país.

Però sobretot, van voler fer mal a una idea, a una causa, que no és altra que la causa de democràcia.

Però la democràcia va guanyar el combat.

Després de molt patiment. De moltes morts, com la de l'Ernest, que han deixat una cicatriu de dolor i tristesa en tantes famílies.

Quan homenatgem l'Ernest posem en valor aquest fet i enaltim no només la seva trajectòria humana i professional, tan polifacètica i complexa, sinó les trajectòries de tanta gent coneguda o anònima que han fet possible aquesta victòria.

ETA ha estat derrotada per què la societat espanyola, i molt en particular la societat basca, ho ha volgut.

JOSÉ MONTILLA AGUILERA

També per què les institucions democràtiques espanyoles han fet el que calia fer, malgrat tantes veus i pressions del qui preferirien la pervivència d'un conflicte si servia per legitimar el seu discurs polític.

La societat catalana i la de la resta d'Espanya no ho han d'oblidar.

Per què la democràcia és un sistema delicat, feble, trencadís. Que necessita cura i atenció. Dia a dia, any rere any.

La vida democràtica necessita les regles de joc compartides, respecte, acceptació de les raons dels altres, vocació de buscar solucions més que no pas problemes, de buscar entesa molt més que conflicte. Necessita, per descomptat, rectitud i fiabilitat. Confiança. Honestedat.

La democràcia és un sistema, però és sobretot una cultura política que ni s'improvisa ni es pot banalitzar.

La democràcia no necessita elogis innecessaris ni lloances exagerades.

No és, naturalment, un sistema perfecte, ni a casa nostra ni enlloc. Cal anar-lo polint per fer-lo millor, hem d'anar pedant per evitar caigudes, hem de corregir errors i proposar nous reptes.

El nostre sistema democràtic, les nostres institucions i les persones que les encarnen tenen una gran responsabilitat: entendre la necessitat de legitimar dia a dia el seu rol, detectant les insuficiències del sistema i **construint els consensos necessaris per encarar les reformes convenients en cada moment.**

El que no hem d'admetre, en cap cas, és que en nom de la democràcia es vulgui combatre la pròpia democràcia.

El que hem construït al llarg dels anys, amb personatges de l'altura d'Ernest Lluch, per exemple, no ho podem tractar amb displicència ni amb manca de respecte.

La nostra recent història ens dona motius més que suficients per sentir-nos orgullosos del nostre sistema democràtic.

Hem estat capaços d'entomar, col·lectivament, reptes immensos.

JOSÉ MONTILLA AGUILERA

Crisis econòmiques i financeres que han posat en qüestió el nostre sistema productiu i ens han obligat a millorar-lo per fer-lo més just, més inclusiu, més eficient i més sostenible.

Crisis de confiança quan els responsables de les principals institucions han deixat temptar-se pels diners fàcils i han caigut en el parany de la corrupció, que ens han dut a millorar els mecanismes de transparència, control i sanció de les males pràctiques.

Crisis polítiques i institucionals, com la que arrosseguem des de fa anys a Catalunya, que han deixat cicatrius de divisió a casa nostra i que hem de resoldre pas a pas **comprometent-nos a construir ponts d'entesa entre els que pensen que la millor solució per a la millora de l'autogovern és la secessió i els que no compartim aquesta idea.**

Una gravíssima crisi sanitària provocada per la pandèmia de la COVID, que ha causat moltes, moltíssimes morts, moltes persones malaltes i amb seqüeles a la seva salut. I molts danys al nostre sistema productiu, amb atur, tancament d'empreses i pèrdues econòmiques. Ara ens toca – a tots – treballar per la recuperació. Per evitar que ningú no quedi enrere. Per assegurar que refer l'activitat econòmica no signifiqui tornar a fer el mateix que abans, sinó **créixer de forma més sostenible i en sectors més competius.**

I, si ho mirem en perspectiva, hem estat capaços de fer front a aquestes crisis.

Tenim problemes. Molts problemes. O si ho voleu, reptes, riscos, desafiaments.

Però tenim instruments per encarar-los i guanyar noves batalles.

Avui Catalunya està en una situació delicada. Podem encertar en trobar vies de sortida per al nostre particular laberint o quedar **aturats en una situació de bloqueig que ens porti lentament a una pèrdua de lideratge i de cohesió.** Crec que no ens ho podem permetre.

Hi ha, a la nostra societat, talent i capacitat suficient per superar aquestes dificultats. No podem seguir viatjant cap a Ítaca tot descuidant la governació del país. **Necessitem que el govern de Catalunya, que té l'autoritat i la legitimitat per fer-ho, governi.**

És a dir, que prengui decisions sobre les coses del dia a dia.

JOSÉ MONTILLA AGUILERA

Sobre l'aeroport de Barcelona i la seva ampliació.

Sobre les energies renovables i un marc regulador que serveixi per impulsar-les, no per aturar-les.

Sobre l'impuls dels diferents sectors industrials que han de ser capaços d'adaptar-se a un món canviant.

Sobre l'automoció o la política cultural.

Sobre la recuperació del sistema de salut i el reforçament de les polítiques socials que ajuden a lluitar contra les desigualtats.

Sobre les inversions en infraestructures o sobre les polítiques públiques d'habitatge.

En efecte, **un govern que s'ocupi de governar.**

Per això és tan important que el Parlament de Catalunya aprovi els pressupostos de la Generalitat, després de tant de temps sense poder-ho fer.

Jo estic segur que l'Ernest estaria avui preocupat per aquestes coses. No pas per discutir als independentistes el dret de ser-ho, sinó per exigir-los que si tenen la responsabilitat de governar, ho facin i ho facin, això sí, pensant en el conjunt de la societat catalana.

I un darrer comentari en clau més personal. Més enllà de la nostra coincidència política i partidària, amb aquest acte volem transmetre a la família de l'Ernest el nostre afecte personal i el de la família socialista. Sé que el llegat d'Ernest Lluch transcendeix, sortosament, l'entorn socialista. Però heu de saber que compta i comptarà amb l'estima i el reconeixement dels i les socialistes.

20/11/2021